

## **Două învieri cu o mie de ani între ele**

Avem o mare speranță ca credincioși fideli și există speranță și pentru cei care nu au auzit niciodată despre Isus și despre speranța Împărăției pe care El a proclamat-o. Ambele învieri și cei o mie de ani dintre ele sunt esențiale pentru înțelegerea noastră, pentru credința noastră și pentru speranța noastră, mai ales atunci când împărtășim altora credința lui Isus și speranța Împărăției. Trebuie să știm și să înțelegem realitatea a din ce suntem salvați, și, mai important, în ce suntem salvați.

**Speranța și răsplata noastră sunt învierea și nemuirea în Împărăția care vine.**

**Înțelegerea morții și a învierii este esențială, pentru că ele sunt direct legate de speranța noastră a Împărăției.**

Evrei 6:1-2 ne spune că înțelegerea învierii este o învățătură elementară: „De aceea, să mergem mai departe de la învățăturile de început despre Hristos și să ne îndreptăm spre desăvârșire, fără să mai punem din nou temelia: pocăința de faptele moarte și credința în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, punerea mâinilor, învierea morților și judecata veșnică.”

Dacă vrem să fim credincioși maturi, trebuie să înțelegem adevărul despre înviere. Dacă dorim să cunoaștem adevărata speranță a credincioșilor, trebuie să înțelegem învierea. Din păcate, majoritatea celor ce se declară creștini au fost înșelați prin infiltrarea credințelor platonice și a mitologiei grecești despre un suflet nemuritor, pe care biserica majoritară le-a acceptat în mod trist. Ei au înlocuit speranța biblică a credinciosului, aceea a învierii și a nemuririi la întoarcerea lui Isus, cu o evanghelie diferită de cea pe care a predicat-o Isus. Aceasta a dus și la pierderea speranței biblice a Împărăției eterne a lui Dumnezeu aici pe pământ.

Această falsă speranță a unui suflet nemuritor și a unei răsplăți la moarte este o altă evanghelie. Speranța lor s-a mutat spre „cer”, iar promisiunea lui Isus că cei blânzi vor moșteni pământul a fost diminuată și, în cele mai multe cazuri, pierdută cu totul. Din păcate, există și alții care înțeleg speranța învierii și a Împărăției ce urmează să vină, dar și ei predică o altă evanghelie, care nu este mai puțin nebiblică.

Când murim, suntem cu adevărat morți. Nicio parte din noi nu supraviețuiește și nu continuă să trăiască, nici măcar într-un fel de comă sau într-o stare intermediară. Noi slujim și ne încredem într-un Dumnezeu atotputernic și atotînțelept, care a creat omul din țărână și, cu siguranță, El poate să readucă oamenii la viață din țărână în același fel.

**Speranța noastră este în a fi înviați dintre cei morți!**

O altă problemă pe care o vom aborda este confuzia legată de momentul celor două învieri, care, din păcate, devine tot mai răspândită, chiar și printre cei care înțeleg moartea biblică, învierea și nădejdea Împărăției care va veni.

Înțelegerea a ceea ce Biblia învață despre moarte și despre momentul învierii oamenilor ne ajută să dobândim o înțelegere mai profundă a profeției despre vremurile sfârșitului și a primilor o mie de ani minunați ai domniei Împărăției lui Dumnezeu.

Mulți oameni se încurcă atunci când încearcă să includă momentul învierii în Daniel 12:2 și Ioan 5:28-29. Se pare că punctul principal al acestor două pasaje este că toți vor fi înviați: unii vor primi nemurire și viață în Epoca viitoare, în timp ce alții vor fi judecați și nimiciți pentru totdeauna. Aceste pasaje nu precizează exact când vor avea loc aceste învieri; ele afirmă doar că ele vor avea loc și că toți oamenii vor fi, în cele din urmă, înviați.

Poate că ele sugerează două învieri separate, deoarece cei dreți se ridică dintre cei morți, ceea ce arată că unii încă sunt morți. Totuși, niciunul dintre pasaje nu precizează când anume ar avea loc fiecare eveniment în raport cu celălalt.

Dacă citim aceste două versete alături de pasajele din 1 TESALONICENI capitolul 4 și 1 CORINTENI capitolul 15, Pavel arată clar că există două învieri separate și că doar credincioșii sunt înviați la revenirea lui Isus. Până nu examinăm profeția din cartea Apocalipsa, nu avem informații despre momentul în care necredincioșii și cei răi sunt înviați (cei care rămân morți după prima înviere a sfinților).

Trebuie, ca în orice subiect, să luăm în considerare învățăturile întregii Scripturi. Nu ar trebui să fie o problemă că Apocalipsa este singura carte unde sunt menționate aceste detalii specifice despre învierea pentru judecată.

MATEI capitolul 24 ne spune că atunci când Isus se va întoarce, își va trimite îngerii să-i adune pe cei aleși din toată lumea. Apoi, în 1 TESALONICENI, primim mai multe detalii despre învierea credincioșilor.

În 1 CORINTENI capitolul 15, Pavel dezbate învierea cu credincioșii. Unii nu credeau în înviere, așa că el sublinia că, dacă nu există înviere, atunci nu există speranță. Dacă Isus nu ar fi fost înviat, nimeni nu va fi înviat. Învierea și nemurirea la revenirea lui Isus sunt nădejdea noastră și acestea fac ca viața în Împărăția care vine să fie atât o posibilitate, cât și o realitate!

El ne spune că Isus a fost primul rod, primul om care a murit și a fost înviat dintre cei morți ca nemuritor. Se spune că el a fost primul înviat (la nemurire) dintre cei care dorm (morți).

În Scriptură, moartea este comparată cu somnul. Se afirmă că cei morți nu știu nimic și nu pot să-L laude pe Dumnezeu odată ce mor. Când ești mort, ești complet mort și nu știi nimic (Eclesiastul 9:5).

Moartea a venit asupra omenirii atunci când Adam nu a ascultat. Acum oamenii au șansa să aleagă pentru ei înșiși pentru că Isus a ascultat. Vedem din nou că toți oamenii vor fi aduși la viață, deși nu ni se spune niciun detaliu despre momentul când necredincioșii și cei răi vor fi înviați, altceva decât că toți vor fi înviați la un anumit timp. Din cauza lui Adam, toți murim, și din cauza lui Isus, toți vom fi aduși la viață (unu Corinteni 15:22).

Ni se spune aici că toți suntem aduși la viață fiecare la rândul lui. Isus a fost primul, și apoi, când El vine, credincioșii din toate timpurile vor fi înviați. Acum suntem muritori și vom muri, dar cei care sunt înviați când Isus se întoarce vor fi înviați nepieritori, adică nemuritori (unu Corinteni 15:42-56).

Pavel ne spune că Isus a primit toată autoritatea de la Dumnezeu ca să aducă totul sub controlul Său. (Este important să notăm că Pavel adaugă aici o clauză pentru a preveni orice confuzie sau ideea greșită că Isus este Dumnezeu: „Dar când spune «totul» a fost supus, este clar că aceasta nu îl include pe Cel care a pus totul în supunere față de El.”) Această perioadă de supunere se referă la viață și la domnia lui Hristos în timpul primilor o mie de ani ai Împărăției lui Dumnezeu.

Isus trebuie să desființeze toți ceilalți conducători, autorități și puteri. După ce ultimul dușman, moartea, va fi învins (la sfârșitul Judecății de la Tronul Alb, după o mie de ani), Isus va preda apoi Împărăția Tatălui, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți. Vedem aceasta frumos desfășurată în Apocalipsa capitolul 21 după Judecata de la Tronul Alb, când moartea este eliminată și Dumnezeu vine pe pământ să locuiască printre poporul Său.

În rezumat, 1 Corinteni capitolul 15 afirmă că Isus a fost primul om ridicat dintre cei morți ca un om nemuritor. Când El se întoarce, credincioșii vor fi înviați în același fel. Apoi El trebuie să pună toate națiunile și puterile lumesti sub controlul Său (de la venirea Sa până la sfârșitul celor o mie de ani și al Judecății de la Tronul Alb), precum și să pună capăt morții atunci când ultima persoană care nu este în Cartea Vieții este nimicită în Lacul de Foc, așa cum vedem în Apocalipsa capitolul 20.

**Învățăm în Apocalipsa că sarcina care i-a fost încredințată lui Isus și sfinților, de a supune toate lucrurile lui Isus, va dura o mie de ani.**

În timpul acestor primi o mie de ani ai Împărăției lui Dumnezeu, muritorii vor fi încă pe pământ după Marele Necaz. Acele națiuni vor fi aduse în supunere față de Isus și de sfinți.

Așa cum spune unu Corinteni 6:2: „Nu știți că sfinții vor administra sau vor judeca lumea?” Dacă acesta este cazul, trebuie să fie cineva care să o administreze.

Unu Tesaloniceni 4:13-5:11 ne oferă și mai multe detalii despre moarte și înviere la întoarcerea lui Isus.

Moartea este comparată cu somnul. Ni se spune că morții sunt „adormiți”, ceea ce contrastează cu credința păgână în sufletul nemuritor. Acest lucru este important ca credincioșii să înțeleagă. Pavel a vrut să fie clar și dorește ca biserica să cunoască adevărul despre starea morților.

Ei rămân morți până când sunt înviați. Pentru credincioși, această înviere are loc atunci când Isus se întoarce, așa cum este spus în Matei capitolul 24 și 1 Corinteni capitolul 15.

Cartea 1 Tesaloniceni oferă mai multe detalii despre această înviere. Acolo este afirmat în mod specific că vom ieși să-L întâmpinăm pe Isus în văzduh atunci când El coboară pe pământ. El nu se întoarce înapoi în cer, ci noi facem o întoarcere și continuăm în direcția în care merge El, spre pământ.

Învățăm de asemenea că cei care dorm, adică morții, se vor trezi primii. Apoi cei care sunt în viață vor fi schimbați pe loc, iar împreună vor fi „răpiți” sau „luați sus” ca să-L întâlnească pe Isus pe cer.

Aceasta este o imagine minunată a Evrei capitolul 11, unde sfinții din vechime, care sunt morți, vor fi readuși la viață ca să primească răsplata împreună cu noi.

Din nefericire, mulți sunt înșelați de versetul care spune că Isus va veni „ca un hoț în noapte”. Ei nu citesc mai departe și trec cu vederea versetul care le spune credincioșilor că El NU va veni ca un hoț dacă ei veghează. El vine ca un hoț pentru cei care trăiesc în „întuneric”, ceea ce se referă la păcat și neascultare.

Această neînțelegere și învățătura falsă a unei „răpiri înainte de necaz” i-au făcut pe mulți care caută să studieze și să-L urmeze pe Hristos, să devină nepăsători și să nu vegheze pentru venirea Marelui Necaz pe care-l vor înfrunta dacă sunt în viață atunci. Venirea lui Isus nu va fi ca un hoț pentru cei care înțeleg învățăturile biblice despre sfârșitul acestei epoci. Isus a descoperit multe detalii urmașilor Săi ca ei să poată rămâne tari până la sfârșit și să nu fie înșelați.

Isus a spus în Matei capitolul 24 că va veni îndată după Marele Necaz și atunci va trimite îngerii Săi ca să adune aleșii din toată lumea. Ei îi vor trezi pe sfinții morți, iar cei care sunt în viață vor fi schimbați într-o clipă. Aceasta este acea „răpire”.

Așa cum a spus Pavel, și sunt de acord și eu, dragi frați și surori, nu vrem să fiți în necunoștință despre cei care dorm. Ei sunt morți, iar cei care sunt morți nu știu nimic; dar noi, cei vii, știm ceva — înțelegem că morții sunt morți și nu mai sunt vii în niciun fel.

Profețiile din Cartea Apocalipsa oferă mai multe detalii despre învierea atât a credincioșilor, cât și a necredincioșilor. Ele confirmă profețiile din Daniel și din alte cărți și clarifică cronologia vremurilor de pe urmă.

Unii oameni au nesocotit aceste ultime profeții pe care Dumnezeu le-a dat lui Isus ca să le transmită bisericii. Ei trag concluzia că se menționează doar cutare sau cutare lucru în cartea Apocalipsa și, astfel, ajung la concluzia că ea nu este valabilă sau că nu ar trebui considerată profeție. Isus ne avertizează asupra acestei greșeli în Apocalipsa 22:19: „Și dacă va scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, care sunt scrise în cartea aceasta.”

Apocalipsa 5:9-10 ne spune că Isus „a cumpărat pentru Dumnezeu oameni din orice seminție, limbă, popor și națiune.” Acesta este harul minunat al lui Dumnezeu. Orice persoană, indiferent de națiune, se poate pocăi, se poate întoarce la Dumnezeu și poate umbla în ascultare de Isus și de Noul Legământ. Nu mai există iudei sau celelalte națiuni. Toți oamenii pocăiți pot fi altoiți pe viță. Cerința nu mai este bazată pe legământul dat lui Moise; acum este doar prin credință și prin urmarea credinței lui Isus — noul legământ al lui Mesia. (Așa cum este scris, credința vine în urma auzirii cuvântului lui Dumnezeu rostit prin Mesia Al Său — Romani 10 :17. Nu poți avea credință fără auzire.)

Acest pasaj afirmă că toți acești credincioși din fiecare națiune vor primi autoritatea de a domni împreună cu Isus, de a-l sluji lui Dumnezeu ca o împărăție de preoți și de a împărăți pe pământ.

Apoi, în Apocalipsa 7:4, vedem alții care fac parte dintre cei altoiți pe viță. Ni se spune că o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți din cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Aceasta sugerează că vor fi o sută patruzeci și patru de mii de iudei în acel timp care se pocăiesc de necredința lor, cred în Isus ca Mesia și aleg să-L urmeze înainte de întoarcerea Lui. Nu ni se oferă multe detalii, deci nu merită dezbătut. (Ei sunt menționați doar în Apocalipsa capitolele 7 și 14, și aceasta este tot ce știm despre cine sunt ei.)

Apocalipsa 7:9-17 continuă să spună că o mare mulțime va veni din orice națiune, seminție, popor și limbă. Din nou, se arată clar că nu mai este vorba doar de națiunea Israel, ci include pe oricine din orice națiune care alege să aibă credință și să asculte.

Din alte pasaje înțelegem că aceasta este o promisiune pentru oameni din toate epocile, dar contextul din Apocalipsa se referă în mod specific la cei care trăiesc în timpul ultimilor trei ani și jumătate și care ies din Marele Necaz. Aceasta nu înseamnă că alții nu vor fi cu ei, precum cei din Evrei 11, sau chiar noi, dacă murim înainte de atunci. Se referă pur și simplu la cei care îndură cu credincioșie Marele Necaz.

Împreună cu acești oameni, Apocalipsa 11:11-12 ne spune că vor fi doi martori care vor predica în timpul ultimilor trei ani și jumătate. La sfârșitul aceluia timp, ei vor fi uciși, dar vor fi înviați după trei zile și jumătate și ridicați la cer. Acest lucru are loc la a șaptea trâmbiță și seamănă cu „răpirea” menționată în 1 Tesaloniceni.

De asemenea, se afirmă că, în acel timp, slujitorii lui Dumnezeu, prorocii și sfinții vor fi răsplătiți (Apocalipsa 11:15-18), ceea ce reia tema din Evrei capitolul 11.

Apocalipsa capitolul 20 oferă detalii suplimentare despre momentul când credincioșii vor fi înviați și când toți ceilalți vor fi readuși la viață pentru judecată. Apocalipsa 20:4-6 afirmă că acești oameni din Marele Necaz vor face parte din prima înviere. Apoi primim mai multe detalii și un interval de timp mai clar despre această primă fază importantă a Împărăției care vine. Se spune că ea va dura o mie de ani, iar credincioșii care au fost decapitați în timpul Marelui Necaz vor împărăți împreună cu Isus. (Amintește-ți, Evrei capitolul 11 ne spune că vom fi desăvârșiți împreună și vom primi răsplata în același timp. Nu este vorba doar despre cei care au trecut prin Marele Necaz. Toți vom fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și ni se va da autoritate să cârmuim împreună cu Isus timp de o mie de ani.)

Ni se mai spune că restul morților (cei care încă dorm în mormintele lor) vor rămâne morți în timpul primei mii de ani și vor fi înviați doar la o mie de ani după ce Isus se întoarce și după prima înviere a sfinților.

### **A doua înviere este o înviere a judecării.**

Apocalipsa 20:11-15 oferă mai multă înțelegere despre învierea celorlalți morți după o mie de ani. Se spune că toți acești morți, mici și mari, vor fi readuși la viață și vor sta înaintea tronului ca să înfrunte judecata. Marea și mormântul îi dau înapoi pe morți. (Ei nu se întorc din cer; ei revin la viață din starea de moarte în care erau. De asemenea, nu sunt reuniți cu duhul sau sufletul lor, așa cum unii învață și cred în mod greșit.) Această înviere îi include pe toți oamenii care au trăit vreodată, inclusiv pe necredincioși și pe cei răi — aceia care nu au fost înviați atunci când Isus s-a întors.

Se deschid apoi două seturi de cărți. Primul set înregistrează viețile lor și ei sunt judecați după felul în care au trăit. Ei nu sunt judecați după credința lor, pe care în mod clar nu au avut-o, ci după ceea ce au făcut cu cunoștința pe care au avut-o. Acest fapt este afirmat de două ori.

Aceasta nu este o a doua șansă. Singura oportunitate pe care o avem de a ne hotărî destinul veșnic este atâta timp cât trăim astăzi. Cei care aleg să se supună lui Dumnezeu și lui Hristos în timpul vieții lor și să trăiască în ascultare vor face parte din prima înviere și vor ieși din moarte cu un trup nemuritor. Toți ceilalți vor fi înviați ca muritori și vor fi judecați după o mie de ani. Unii dintre cei judecați vor fi lăsați să intre în Împărăția care va dura pentru totdeauna, iar alții vor fi osândiți la Lacul de Foc și la o distrugere completă, ca să nu mai fie amintiți sau să mai trăiască vreodată.

A doua carte care este deschisă este Cartea Vieții. Această carte conține numele celor care vor primi viață veșnică. Dacă numele cuiva se găsește în această carte, va primi intrare în Împărăția

continuă și veșnică. În schimb, dacă numele cuiva nu este în Cartea Vieții, acesta va înfrunta moartea a doua și finală.

Matei 10:28 spune: „Nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai curând de Acela care poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă." Acest lucru confirmă că cei nepocăiți și împietriți vor înfrunta judecata și vor fi nimiciți, atât trupul, cât și amintirea lor. A doua moarte este permanentă. Nu te teme de cel care te poate trimite în mormânt; teme-te de Cel care te poate distruge pentru totdeauna în gheenă, în lacul de foc.

Cei care sunt înviați atunci când Isus se întoarce sunt judecați neprihăniți în momentul învierii; ei nu vor mai înfrunta o judecată care să decidă viața sau moartea. Ei vor fi „judecați" doar după cum au folosit „talentele" încredințate, așa cum a învățat Isus în acea pildă, și aceasta va determina răsplata și rolul lor în Împărăția lui Dumnezeu. (Matei 25:14-30, 1 CORINTENI 3:13-15)

### **Revenind și detaliind învierea în toată Scriptura:**

#### **Planul lui Dumnezeu pentru creație se va împlini în cele din urmă.**

Biblia începe cu faptul că Dumnezeu a creat un paradis și l-a dat oamenilor muritori ca să-l stăpânească și să aibă grijă de el. Ei aveau voie să mănânce din pomul vieții, ca să nu moară. Acest lucru era necesar pentru că ei nu erau nemuritori. După neascultarea lor, au fost izgoniți din Grădină și li s-a interzis accesul la pom, „ca nu cumva să întindă mâna, să ia din pomul vieții, să mănânce din el și să trăiască în veci" (GENEZA 3:22).

La fel ca Adam și Eva, și noi avem liberul arbitru și putem alege să ascultăm sau să ne răzvrătim.

**Ni se oferă opțiunea vieții veșnice sau a morții veșnice. Oamenilor le este dat să trăiască o singură viață, apoi mor și urmează judecata. (Fie vor fi considerați drepti la întoarcerea lui Isus, fie vor fi judecați după faptele lor, un mileniu mai târziu, la Judecata de la Tronul Alb). Viața pe care o trăiești acum îți determină destinul veșnic: nimicirea sau viața veșnică în epoca viitoare.**

Biblia se încheie în APOCALIPSA capitolele 21 și 22 cu un cer nou și un pământ nou, unde blestemul este ridicat și moartea nu va mai fi.

Aspectul fundamental al planului lui Dumnezeu este că oamenii din toate epocile vor fi înviați; unii nu vor mai muri niciodată, în timp ce alții vor fi nimiciți. Credincioșii ascultători vor fi considerați drepti pentru că fac parte din prima înviere, în timpul căreia primesc imediat nemurirea. Ei nu mai înfruntă judecata. Datorită lui Isus, credinței și vieții lor credincioase, numele lor sunt scrise în Cartea Vieții, și se ridică atunci când Isus se întoarce, pentru a-și primi răsplata.

A doua înviere este o înviere a judecății și nu are loc atunci când se întoarce Isus. Această înviere are loc o mie de ani după revenirea lui Isus, după ce Satana este aruncat în lacul de foc. Ea îi include pe toți ceilalți morți. Unii vor primi viața veșnică, în timp ce alții se vor confrunta cu moartea veșnică. Ei sunt judecați pe baza modului în care și-au trăit viața. Nu sunt judecați în funcție de faptul dacă au crezut și L-au ascultat pe Isus. Cum ar fi putut să creadă, dacă nu au auzit niciodată de El? Dacă au auzit de El și au respins chemarea Lui, vor fi judecați pentru acele fapte, pentru că au auzit, dar au ales să nu creadă — asemenea celor care L-au văzut și L-au experimentat pe Isus în timpul primilor o mie de ani, precum și celor care aud astăzi Evanghelia lui Isus, dar o resping (Apocalipsa 20:7-15).

Această înviere nu este doar pentru o judecată care duce la condamnare, așa cum cred unii; există încă speranță pentru unii dintre acești oameni. Mulți se referă la ea ca la „speranța mai largă”. **Isus este Judecătorul drept și El va decide cu dreptate soarta lor, pe baza modului în care și-au trăit viața, în funcție de cunoștințele pe care le-au avut.**

Trebuie să ne amintim că majoritatea celor cărora li se permite să intre în Împărăție în acel timp nu au auzit niciodată de Isus sau de Evanghelia acestei Împărății, sau poate nu știau cine era El sau ce a învățat. Isus, prin mila și harul Său, va considera că inimile și mințile lor au fost pregătite să intre datorită modului în care au trăit fără acea cunoaștere. Dacă li se permite să intre, există veșnicia pentru a învăța, iar noi, credincioșii, ne vom continua rolul de a domni împreună cu Hristos.

### **Scriptura dezvăluie progresiv detalii despre evenimentele sfârșitului și despre cele două învieri.**

Speranța și destinul tuturor oamenilor este învierea. Orice genunchi se va apleca înaintea lui Isus, fie acum, ducând la viață în prima înviere, fie mai târziu, la a doua înviere, indiferent de soarta lor din acel moment.

Așa cum am menționat, Daniel 12:2 și Ioan 5:28-29 vorbesc despre învierea tuturor morților, dar nu oferă mai multe detalii decât că ea va avea loc în viitor și că morții se vor „trezi din somnul țărânilor” și vor „ieși din mormintele lor”. Acesta este un motiv pentru care unii preteriști sau cei care susțin un anumit punct de vedere amilenist pun laolaltă cele două învieri ca având loc în același timp.

„Mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi — unii pentru viață veșnică, iar alții pentru rușine și dispreț veșnic.” (DANIEL 12:2).

„Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară — cei care au făcut binele, pentru o înviere spre viață, iar cei care au făcut răul, spre înviere pentru condamnare”. (IOAN 5:28-29).

Ideea principală este din nou că toți vor fi înviați și vor trebui să dea socoteală pentru viața pe care au trăit-o.

1 CORINTENI 15:22-23 confirmă acest lucru: în Adam toți mor; în Hristos, toți vor fi făcuți vii, dar fiecare la rândul lui.

Așa cum arată acele pasaje din Daniel și Ioan, există două rezultate atunci când oamenii sunt înviați: fie viață, fie condamnare și distrugere. Vedem această speranță reflectată în Scripturile Ebraice, cunoscute și ca Vechiul Testament, precum și în Noul Testament.

În DANIEL 12:13, lui Daniel i se spune: „Tu du-te până va veni sfârșitul; te vei odihni și te vei trezi iarăși la sfârșitul zilelor, ca să primești partea ta de moștenire.” În esență, îngerul îi spune lui Daniel că nu mai are alte profeții pentru el și că nu trebuie să se îngrijoreze să înțeleagă totul; el trebuia doar să-și trăiască restul vieții, știind că după moarte va fi înviat și își va primi răsplata.

**Scopul final este să fie restaurat paradisul pentru poporul lui Dumnezeu și să fie înlăturat blestemul.** Atunci vom fi reuniți cu Tatăl nostru. Biblia ne spune că nici nu putem începe să ne imaginăm cum va fi. Nu am mai văzut vreodată așa ceva! Va fi mult mai minunat decât orice ne-am putea imagina.

„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc.” (1 CORINTENI 2:9).

Speranța noastră stă în înviere. Aceasta a fost și speranța lui Isus atunci când a mers la cruce, și El a trebuit să aibă încredere că Tatăl Îl va ridica dintre cei morți, altfel ar fi rămas mort. **Dacă noi nu vom fi înviați din morți, nu avem nicio speranță pentru viitor.**

Iov a făcut o afirmație îndrăznească în Iov 19 25-27:

„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, Îl voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.”

Amin! Putem împărtăși aceeași speranță! Iov a crezut într-o înviere viitoare. Și noi putem proclama cu încredere: „Știu că Isus a fost înviat și că într-o zi va sta din nou pe acest pământ. Știu, de asemenea, că într-o zi Dumnezeu Atotputernicul va locui pe acest pământ” (Apocalipsa 21:3).

Știu că voi fi înviat și eu și, chiar dacă trupul meu s-a descompus și s-a întors în țărână, voi fi ridicat cu un trup nemuritor (așa cum învață clar 1 CORINTENI capitolul 15). Îl voi vedea pe Isus și pe Dumnezeu cu propriii mei ochi într-un trup nepieritor.

David a spus de asemenea: „Cât despre mine, fiindcă sunt nevinovat, voi vedea fața Ta; când mă voi trezi, Te vei arăta mie.” (PSALMUL 17:15).

Împărtășim aceeași încredințare ca Iov și David că atunci când vom fi înviați, vom avea un trup fizic așa cum a avut Isus, și va fi un trup nemuritor. Îi vom vedea atât pe Isus cât și pe Tatăl cu propriii noștri ochi.

Chiar dacă suntem morți și țărână, Dumnezeu ne cunoaște și nu ar trebui să-I limităm puterea doar pentru că nu putem înțelege cum se va face acest lucru. Putem ști însă că atunci când vom fi înviați, vom fi noi, nu altcineva sau altceva, și nici nu vom fi un fel de clonă a noastră.

Dumnezeu nu are nevoie de o parte din noi care să rămână în viață după moarte pentru ca El să ne poată învia sau recrea. Noi credem că El l-a creat pe Adam din țărână și trebuie să avem credință că El își va aduce aminte de noi și că ne poate recrea din țărână în același fel. El este Dumnezeu.

Dacă facem parte din prima înviere, vom rămâne tot oameni, la fel cum a fost și Isus, și asemenea Lui vom avea un trup nepieritor, glorificat. Nu știm exact cum face Dumnezeu acest lucru, dar prin credință avem încredere că El poate și o va face. (Și este uimitor să realizăm că, chiar acum, există un om nemuritor la dreapta lui Dumnezeu!)

David spune în PSALMUL 16:10-11: „Nu mă vei lăsa în Locuința morților; nu vei îngădui ca credinciosul Tău să vadă groapa. Îmi vei arăta cărarea vieții.”

David știa și credea că va fi înviat. Dumnezeu nu l-ar fi lăsat mort și în mormânt. El a înțeles, de asemenea, că suntem pe o „cale” către viață într-o epocă viitoare, dacă rămânem credincioși. El nu avea acea viață atunci, dar credea că într-o zi o va avea. Viața pe care o trăim astăzi duce fie la viață veșnică, fie la distrugere completă în epoca viitoare.

Cuvântul ebraic „groapă”, „shachath”, înseamnă distrugere sau corupție; este diferit de „Sheol” care înseamnă mormânt. Așadar, David spune: „Nu mă vei lăsa mort în mormântul meu și, pentru că sunt credincios, nu voi vedea distrugerea totală.”

Împărtășim aceeași speranță și putem fi încrezători și noi! Nu trebuie să ne fie teamă de moarte pentru că avem speranța învierii. De asemenea, nu trebuie să ne temem de judecată și de a fi condamnați la lacul de foc, pentru că, asemenea lui David, suntem credincioși.

Din nou, în PSALMUL 49:15, David proclamă: „Dar mie, Dumnezeu îmi va răscumpăra sufletul din puterea Locuinței morților; căci mă va lua sub ocrotirea Lui.”

Da! Așa cum a spus Isus în MATEI capitolul 24, El Își va trimite îngerii să „îl scoată pe David la adăpost!" Dacă suntem credincioși, și noi vom fi „scoși afară" din mormânt (unde dormim). Imaginează-ți cu ochii minții că ești scos afară din mormânt! Cât de incredibil va fi!

În ISAIA 26:19 este scris: „Morții Tăi (ai lui Iahve) vor învia, trupurile lor moarte se vor trezi. Treziți-vă și strigați de bucurie, voi cei care locuiți în țărână! Căci roua Ta este rouă dătătoare de viață și pământul îi va da înapoi pe morți."

Unele traduceri îi derutează pe oameni spunând că pământul va da înapoi „duhuri moarte" sau „duhuri plecate." Textul ebraic spune însă: „pământul îi va arunca afară pe cei morți." De aceea trebuie să studiem Scriptura și să înțelegem învățăturile ei. Când facem aceasta, dacă citim o versiune care nu sună în acord cu ceea ce știm că este adevărat, putem cerceta ca un bun Berean. Eu personal consult textul interlinear și verific ce spune greaca sau ebraica. Versiunea pe care o folosesc aici este Biblia NET și ea spune „duhuri." Nu am considerat că este corect pe baza restului Scripturii, așa că am verificat ebraica și am văzut că nu spune că Dumnezeu ar da înapoi „duhuri moarte," ci pur și simplu „morții."

În acest pasaj, Isaia știe și este încrezător că morții vor reveni la viață. Trupurile vor învia. Niciunul dintre aceste pasaje nu menționează un „duh" sau un „suflet" care să fie reunit cu trupul. El spune că acești morți „locuiesc" în țărână, adică acolo se află ei. Reședința lor este în țărână. Acolo locuiește întreaga lor ființă. Persoana nu este separată și păstrată în locuri diferite. Mortul este pur și simplu readus la viață de Dumnezeu Atotputernicul și trăiește din nou.

Ei vor „răsări" sau vor ieși din pământ precum roua. Roua nu este ploaie; ea nu cade din cer, ci se ridică din pământ. Aceasta ilustrează viu cum morții vor fi înviați din pământ. Pământul produce morții, nu cerul.

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, voi face să intre un duh în voi și veți învia. Voi pune vene pe voi, voi face să crească carne pe voi, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi și veți învia. Și veți ști că Eu sunt Domnul." „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul când voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu. Voi pune duhul Meu în voi și veți învia; vă voi așeza în țara voastră și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și voi împlini, zice Domnul." (EZECHIEL 37:5-7, 12-14).

Ezechiel a înțeles de asemenea că oamenii morți nu sunt vii. Ei nu au viață și nu respiră. Dumnezeu va pune duh, adică viață sau suflare, într-un om mort pentru a-l readuce la viață. Un trup fizic va fi readus la viață. Acest lucru seamănă foarte mult cu ceea ce a descris Iov.

Din nou vedem că mormintele sunt cele care se deschid atunci când oamenii revin la viață; „duhul” sau „sufletul” lor nu așteaptă în cer sau altundeva pentru a fi reunit cu trupul. **Simplex, Duhul lui Dumnezeu va însufleți din nou oamenii morți.**

Aceasta este o temă complet diferită, dar întrebarea ar putea fi: „Duhul,” „suflarea, viața, vântul” doar ne însuflețește, dându-ne capacitatea de a respira, a gândi și a trăi? Sau, așa cum cred mulți, este de fapt „suflarea” pe care o posedăm noi? A suflat Dumnezeu oxigen în Adam? Personal, nu cred că asta sugerează textul. Bebelușii au forța de viață dată de Dumnezeu înainte să iasă din pânțele mamei și să ia prima lor gură de oxigen. Dar vom lăsa acest subiect aici pentru moment.

Ideea principală a acestui pasaj este că Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel că El va pune „ruach,” adică Duhul Său, în ei, și ei vor reveni din nou la viață.

**Când și cum are loc acest lucru? În răspuns, ne vom concentra asupra primei învieri, care este pentru credincioși, atunci când Isus se va întoarce și îngerii vor veni să ne adune.**

Isus a spus în MATEI 24:30-31 că atunci când El va veni, oamenii „Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu mare slavă. El îi va trimite pe îngerii Săi cu sunet puternic de trâmbiță și ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.”

Când Isus se va întoarce pe pământ, El va fi văzut. Venirea Lui este vizibilă, și pe măsură ce coboară cu sunet puternic de trâmbiță, El va trimite îngerii Săi în întreaga lume să-i trezească pe credincioșii morți. Credincioșii care sunt încă în viață vor fi schimbați, iar împreună cu cei înviați vor fi răpiți în văzduh ca să-L întâmpine pe Isus în timp ce El coboară. Nu rămânem în cer, și nici Isus. Destinația Lui este Pământul. Și așa cum este scris: unde va fi El, acolo vom fi și noi.

Acest pasaj, împreună cu 1 TESALONICENI capitolul 4 și capitolul 5, face această simplă realitate foarte clară, și ar trebui să fie ușor de înțeles dacă nu citim prin „ochelari pătați.”

În 1 TESALONICENI 4:13-17 și 5:10, apostolii nu voiau ca credincioșii să fie neștiutori sau în necunoștință despre cei care dorm, și să nu se întristeze ca ceilalți oameni care nu au speranță. „Căci dacă credem că Isus a murit și a fost înviațat, tot așa credem că Dumnezeu îi va aduce împreună cu El pe cei care au adormit în Hristos. Iată, în adevăr, vă spunem prin Cuvântul Domnului că noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu vocea unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” „El (Isus) a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.”

**Biserica trebuie să fie informată despre moarte și despre marea noastră speranță a învierii!**

1 CORINTENI capitolul 15 este adesea numit „Capitolul Învierii”. Pavel explică faptul că, dacă nu există înviere, nu avem speranță, pentru că Isus nu a fost cu adevărat înviat dintre cei morți și, prin urmare, nici noi nu vom fi. Nu există nădejde pentru un om mort decât prin înviere!

1 CORINTENI capitolul 15:22-24 spune că atunci când Hristos va veni, cei care sunt ai Lui vor fi înviați. Doar în APOCALIPSA primim mai multe detalii despre momentul în care necredincioșii vor fi înviați.

1 CORINTENI 15:35, 53 ridică întrebările pe care mulți încă le pun astăzi: „Cum sunt înviați morții? Și cu ce fel de trup se vor întoarce?” El răspunde apoi: „Căci acest trup supus putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și acest trup muritor trebuie să se îmbrace în nemurire.” (Și să avem în vedere că el vorbește în acest pasaj despre credincioși, la venirea lui Hristos.)

Acum, toți oamenii sunt muritori și vor muri. Când credincioșii vor fi înviați, ei vor fi ridicați nepieritori și nemuritori. Credincioșii vor primi un trup nou, indestructibil.

1 CORINTENI capitolul 15 mai compară cele două trupuri ca fiind fie „trup firesc”, fie „trup duhovnicesc”. Acest lucru îi derutează adesea pe cei care nu înțeleg moartea sau nădejdea învierii. El se referă pur și simplu la „muritor” sau „nemuritor”, unul venind de pe pământ (de la un tată și o mamă umană), iar celălalt venind din cer (de la Dumnezeu).

EVREI capitolul 11 este un capitol uimitor! Evrei 11:13, 39 ne dau o mare speranță: „Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit lucrurile promise, ci doar le-au văzut de departe, le-au salutat și au mărturisit că sunt străini și călători pe pământ. Și toți aceștia, chiar dacă au fost lăudați pentru credința lor, totuși nu au primit ce le fusese promis. Pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei la desăvârșire fără noi.”

Sfinții din întreaga istorie vor primi răsplata lor împreună, iar credincioșii morți vor fi treziți în același timp, la întoarcerea lui Isus. Moise, Avraam, David, Petru, Pavel și toți credincioșii care au trecut înaintea noastră sunt morți în mormintele lor, așteptând sunetul trâmbiței și venirea îngerilor ca să-i adune. Ei nu sunt în cer, nici nu au primit încă ceea ce Tatăl le-a promis. Dar, asemenea lor, putem fi încrezători, prin credință și ascultare, că și noi vom primi ceea ce Dumnezeu ne-a promis, chiar dacă murim înainte ca Isus să revină.

### **Primii o mie de ani ai Împărăției veșnice a lui Dumnezeu și importanța lor pentru cele două învieri**

APOCALIPSA 20:4-6 oferă o imagine măreață a răsplătii și a speranței la care face aluzie EVREI capitolul 11: „Am văzut tronuri, și celor așezați pe ele li s-a dat autoritate să judece. Am văzut, de asemenea, sufletele celor care fuseseră decapitați din pricina mărturiei lor despre Isus și a Cuvântului lui Dumnezeu. Aceștia nu s-au închinat fiarei sau chipului ei și au refuzat să primească semnul ei pe frunte sau pe mână. Ei au venit la viață și au domnit împreună cu

Hristos pentru o mie de ani. (Cei rămași morți nu au venit la viață până ce nu s-au împlinit cei o mie de ani.) Aceasta este prima înviere. Fericiți și sfinți sunt cei care iau parte la prima înviere. A doua moarte nu are putere asupra lor, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni împreună cu El pentru o mie de ani."

Oamenii nemuritori înviați primesc autoritate să judece și să domnească împreună cu Isus peste muritorii rămași în primii o mie de ani ai Împărăției lui Dumnezeu. Apostolii morți așteaptă să fie înviați pentru a guverna cele douăsprezece seminții ale lui Israel (MATEI capitolul nouăsprezece versetul douăzeci și opt). Cei care au fost decapitați în timpul Marii Necazuri vor fi de asemenea înviați la acel timp și vor deveni parte a elitei domnitoare. Așa cum spunea EVREI capitolul 11, toți credincioșii vor fi desăvârșiți împreună. Aceasta este PRIMA înviere, care indică faptul că va exista și o a doua înviere.

Dacă ești încă în viață la sfârșitul acestei epoci rele, există o mare probabilitate să fii decapitat în timpul Marelui Necaz. Cei care decid să nu accepte „semnul fiarei” și refuză să se supună autorității ei, precum și cei care refuză să i se închine, riscă să fie uciși. Ține minte că a mânca pentru trei ani și jumătate sau mai puțin nu merită să pierzi șansa de a fi înviat nemuritor, de a domni împreună cu Isus timp de o mie de ani și de a trăi veșnic după aceea!

Aceasta este, de asemenea, prima dată când ni se spune despre ceilalți morți care nu vor fi înviați când Isus se va întoarce. Este clar că ei nu vor veni la viață sau nu vor fi înviați până după ce se vor fi împlinit o mie de ani.

**Isus ne oferă acum mai multe detalii profetice despre înviere și judecată.** Ești fericit și sfânt dacă iei parte la prima înviere, pentru că aceasta îți garantează nemurirea. Dacă faci parte din prima înviere, nu vei fi supus celei de-a doua morți, ceea ce înseamnă că unii oameni vor muri de două ori. În plus, dacă ești binecuvântat să faci parte din prima înviere, nu vei experimenta mânia lui Dumnezeu și vei guverna lumea împreună cu Isus timp de o mie de ani.

Întrebarea care apare mereu este: pe cine vom guverna timp de o mie de ani? Aceasta este o întrebare importantă. După cum știm, când Isus se va întoarce după Marele Necaz, iar credincioșii vor fi înviați și transformați, vor mai exista pe pământ muritori care nu au fost credincioși, care nu s-au supus Antihristului și care au trăit. Aceștia vor supraviețui, de asemenea, teribilei mâni a lui Dumnezeu, pe care necredincioșii o vor experimenta. (Creștinii nu vor fi afectați de mânia lui Dumnezeu, deci nu trebuie să ne facem griji în privința aceasta.)

DANIEL 7:11-12 pare să sugereze o perioadă de o mie de ani după ce Antihristul este aruncat în Lacul de Foc, perioadă în care muritorii sunt lăsați să trăiască pentru un timp. „Fiara a fost ucisă, trupul ei distrus și aruncat în focul arzător. Cât despre celelalte fiare, autoritatea lor de a domni fusese deja îndepărtată, deși li s-a permis să trăiască pentru un timp și un sezon. "

În profeție citim despre națiuni muritoare în primii o mie de ani, care vor avea nevoie de învățătură, mângâiere și uneori judecată. Aceasta este slujba celor care au fost în prima înviere. Noi vom sluji ca preoți și vom domni împreună cu Isus în Împărăția Lui.

Privind cronologia evenimentelor, Satan va fi legat în „închisoare” în primii o mie de ani ai domniei Împărăției lui Dumnezeu. Abia după acei o mie de ani, după ce Satan este eliberat și apoi aruncat în Lacul de Foc, ceilalți morți vor fi înviați pentru a fi judecați. Unii vor fi găsiți cu numele scrise în Cartea Vieții și li se va permite să intre în Împărăția veșnică, în timp ce alții nu, iar destinația lor va fi Lacul de Foc, unde vor fi nimiciți; ei nu vor suferi chinuri veșnice.

„Atunci i-am văzut pe cei morți, pe mari și pe mici, stând înaintea tronului. Atunci s-au deschis cărțile și s-a deschis o altă carte – cartea vieții. Deci, morții au fost judecați după ce era scris în cărți, după faptele lor. Marea a dat morții care erau în ea, și Moartea și Hades au dat morții care erau în ele, și fiecare a fost judecat după faptele sale. Atunci Moartea și Hades au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este a doua moarte – lacul de foc. Dacă numele cuiva nu s-a găsit scris în cartea vieții, acea persoană a fost aruncată în lacul de foc.” (Apocalipsa 20:12-15).

Această moarte este permanentă.

Această judecată nu condamnă pe toată lumea. Este o declarație bazată pe modul în care oamenii și-au trăit viața. Judecătorul drept va examina faptele lor și modul în care au trăit, conform înregistrării lor din primele Cărți. Așa cum spune pasajul, aceasta nu este o perioadă pentru o a doua șansă sau un timp pentru pocăință; reflectă pur și simplu viața ta și nu este o judecată bazată pe credință. Este o sentință bazată pe modul în care ai trăit cu ceea ce știai. Avem o singură viață de trăit, și aceasta ne determină destinul etern.

### **Acest pasaj explică că se deschid două seturi de cărți:**

1. O înregistrare a vieților acestor oameni, și
2. Cartea Vieții Mielului.

Toți acești decedați vor fi aduși aminte de viețile lor și vor descoperi dacă numele lor se află în Cartea Vieții, în funcție de modul în care au trăit cu ceea ce știau. Aceasta este „speranța mai largă”, ceea ce înseamnă că cei care nu au avut o șansă în timpul vieții lor, fie ea lungă sau scurtă, încă au speranță pentru viață în Împărăție. Modul în care și-au trăit viața este ceea ce determină dacă numele lor se află în Cartea Vieții. Când ultima persoană va fi judecată, moartea și mormântul vor fi „aruncate în Lacul de Foc”, ceea ce înseamnă că moartea nu va mai exista niciodată, așa cum se vede în APOCALIPSA 21:1-4.

Trebuie să avem încredere în Isus care face judecata corectă. Nu cred că ne vom găsi argumentând cu Isus despre cine va fi lăsat să intre și cine va fi condamnat la a doua moarte. El este Judecătorul drept. El înțelege umanitatea pentru că este om. Când acceptăm acest adevăr,

putem găsi pace. Nu trebuie să jucăm rolul de judecător acum sau să încercăm să decidem cine va primi viață și cine nu la a doua înviere.

Știm însă că cei care aleg să trăiască ca „laș, necredincioși, detestabili, ucigași, desfrânați, cei care practică vrăjitorii, închinătorii la idoli și toți cei care mint, locul lor va fi în lacul care arde cu foc și sulf" (Apocalipsa 21:8).

## **Planul lui Dumnezeu**

Dumnezeu a creat un paradis și a vrut ca oamenii să locuiască acolo și să aibă o relație cu El. Din păcate, Adam a păcătuit, și acea relație a fost ruptă, aducând moartea în lume. Au existat consecințe pentru Adam și Eva, și pentru fiecare persoană născută după ei, inclusiv noi.

„Prin sudoarea feței tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, din care ai fost luat; căci ești pământ și în pământ te vei întoarce." (Geneza 3:19).

Viața astăzi nu este ușoară. Munca este grea. A întreține familia este dificil. În toate domeniile vieții noastre există spini și pălămidă. Ne îmbolnăvim, ne naștem cu defecte genetice, anomalii sau uneori orbim ori ne lipsesc membre. Creierile noastre au fost chiar afectate de păcat.

Totuși, nu ni se poruncește să renunțăm sau să cedăm. Ni se spune că trebuie să îndurăm și că vom transpira în timp ce ne străduim în această viață până ne vom întoarce în pământ.

Restul Scripturii ne arată speranța și răsplata care ne așteaptă dacă alegem să ascultăm de Dumnezeu. Chiar dacă Adam a nesocotit porunca, Isus a ascultat. Avem alegerea să ascultăm sau să nu ascultăm, dar nu putem da vina pe Adam sau, în vreun fel, pe Satan. Din cauza lui Adam, toți murim prima moarte, dar datorită lui Isus și a alegerilor noastre, putem evita a doua și ultima moarte.

APOCALIPSA 22.3 afirmă că va veni o zi glorioasă când „nu va mai fi niciun blestem." Blestemul din GENEZA va fi îndepărtat, iar paradisul va fi restaurat cu un cer nou și un pământ nou. Acesta va fi locuința celor drepti.

Această speranță face ca viața ascultătoare astăzi să fie mai suportabilă și plină de încredere.

2 PETRU 3:13 se va împlini: „După promisiunea Lui, noi așteptăm ceruri noi și pământ nou, în care dreptatea locuiește cu adevărat." APOCALIPSA 21:1-4 va fi noua realitate eternă!

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, pentru că primul cer și primul pământ încetaseră să mai existe, și marea nu mai era. Și am văzut cetatea sfântă – Ierusalimul cel nou – coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit o voce puternică de la tron, zicând: «Iată! Locuința lui Dumnezeu este printre oameni. El va locui

printre ei, și ei vor fi poporul Lui, iar Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moartea nu va mai exista – nici jale, nici plâns, nici durere, căci lucrurile dintâi au încetat să mai existe.»" (Apocalipsa 21:1-4).

Speranța noastră de a fi înviați nemuritori și indestructibili este ceea ce ne face posibil să facem parte din Împărăția care va veni. Este ceea ce trebuie să așteptăm cu nerăbdare în fiecare zi când ne trezim și ceea ce trebuie să le împărtășim celor care vor asculta.

Singura garanție a nemuririi și vieții în Împărăția care vine este să facem parte din prima înviere. Va mai exista speranță și pentru cei care au murit și care nu erau ucenici ai lui Isus, dar șansa lor este de cincizeci la cincizeci la a doua înviere a Judecării. **Indiferent în care înviere vom fi, viața pe care o alegem astăzi ne determină viitorul.**

În primii o mie de ani, oamenilor necredincioși care vor fi în viață când Isus se va întoarce li se va oferi ocazia să-L cunoască pe Iahve și pe Mesia Al Lui, și vor avea șansa să-L urmeze și să se supună. Aceasta le oferă celor care supraviețuiesc Marelui Necaz și mâniei lui Dumnezeu șansa de a intra în Împărăția veșnică după Judecata de la Tronul Alb. Modul în care își trăiesc viața va determina destinul lor. Se spune că în acest timp vor avea vieți mai lungi, dar vor muri tot prima moarte și apoi vor fi înviați pentru a fi judecați.

Dacă ștergi cei o mie de ani dintre cele două învieri, ștergi ceea ce a spus Isus în cartea APOCALIPSA și speranța pentru cei care sunt încă în viață, dar nu transformați când Isus se va întoarce. De asemenea, riști să-ți ștergi numele din Cartea Vieții. Dacă nu există mileniu, primii o mie de ani ai Împărăției lui Dumnezeu, atunci, conform cu ISAIA, am avea muritori care pot păcătui trăind în Împărăția veșnică.

Acești primii o mie de ani aduc speranță pentru națiuni și servesc ca răsplată pentru cei care L-au urmat cu credințioșie pe Isus și au terminat cursa. De asemenea, reprezintă împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu față de Israel că națiunile îi vor cinsti în cele din urmă (ISAIA 55:5).

Trebuie să ne străduim să facem parte din prima înviere și să așteptăm cu nerăbdare întoarcerea lui Isus. Ce zi glorioasă va fi aceasta pentru cei dintre noi care așteptăm, fie că suntem morți sau vii!

Orice genunchi se va apleca! Avem alegerea să facem acest lucru acum și să evităm judecata, sau să așteptăm până la a doua înviere. Fie că oamenii sunt condamnați la Lacul de Foc, fie că sunt găsiți în Cartea Vieții, în acel timp, toți genunchii se vor pleca. Cei răi vor fi siliți să se aplece înainte de a fi aruncați în Lacul de Foc, în timp ce alții se vor apleca cu bucurie și supunere înainte de a intra în Împărăția veșnică.

**Există două învieri cu o mie de ani între ele; în care înviere vei fi tu?**